

Helligdage, og at mange private forretningsdrivende heller ikke gør det, hvorfor de mener i saa Henseende ikke at burde stilles paa ringere Vilkaar end disse Folk.

Ved Indførelsen af 9 Timers Arbejdsdagen for Hærens Arbejdere vil til Trods for, at Timelønnen bliver forhøjet med 2 Øre, en Haandværker, der hidtil har haft 4 Kr. 30 Øre om Dagen, kun faa en Dagløn af 4 Kr. 5 Øre, hvilket aarlig vil give et Løntab af 75 Kr., og en Haandværker med en Dagløn af 5 Kr. 50 Øre vil lide et Tab af 95 Kr. aarlig, og denne Forringelse af den aarlige Løn vil atter formindske den Pension, som Hærens Haandværkere kan opnaa. Da Andragerne ikke kan tro, at Rigsdagen ønsker at forringe deres Pension, fordi de faar en Arbejdsdag paa 9 Timer indført ved Hærens Værksteder, henstiller de, at § 3, 3die Stykke, i Pensionsloven af 19. April 1907 faar følgende Ordlyd: „For alle henhørende til Pensionsklasse B. medregnes alt, der som Vederlag ydes for udført Arbejde i den af Ministeriet fastsatte Normalarbejdsdag, hvorimod ikke medregnes Dagpenge, Honorarer, Overarbejdspenge og det midlertidige Lønningstillæg“.

2 Bilag medfølger.

Da Sagen er afgjort ved Finansloven, gør *Udvalget* ikke Indstilling.

59. Fra 76 *Beboere i Ferring Sogn* i Ringkøbing Amt om en Fortsættelse af Høfdebygningen under Bovbjerg. (Indbragt den 7. Januar 1913 af Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 2den Valgkreds, *Sandbæk*).

De to Høfder „A“ og „B“, som for 2—3 Aar siden byggedes under Bovbjerg, har gjort saa udmærket Nytte, at den nye Stranddannelse Fasthed overtræffer enhver Forventning, og al Bortskæring af Land paa dette Sted fuldstændig er ophørt. Men uheldigvis vedbliver Bortskæringen af Land ved den ubeskyttede Del af Strækningen under Bovbjerg syd for Høfde „B“, hvor megen frugtbar Jord aarlig forsvinder. Sandsynligvis er den halve Del af Ferring Sogn i Tidens Løb slugt af Havet, og megen Jord er betydelig forringet ved at være kommet i umiddelbar Nærhed af Stranden, ligesom Ejendommenes Værdi bestandig gaar ned ved Visheden, man har om, at Havet inden et vist Aaremaal vil have bortskyllet det tilbageblevne, naar ikke særegne Foranstaltninger træffes. Hvor en Stormflod eller anden Oversvømmelse en enkelt Gang anretter Ødelæggelse, ydes der i Regelen Erstatning af Staten, men her ved Bovbjerg, hvor Ødelæggelsen er uoprettelig og foregaar Aar efter Aar, har Ejerne selv maattet bære Tabet, indtil Høfdebygningen er begyndt, og det er da Andragernes Haab, at denne ikke vil blive standset. De har derom i forrige Aar indgivet et Andragende til Ministeriet og gentager nu Andragendet overfor Folketinget.

Udvalget foreslaar at henwise Andragendet til *Ministeren for offentlige Arbejder*.

60. Fra 68 *tidligere Medlemmer af det i 1870 ophævede „Kongens Livjægerkorps“* om, at den Del af den ved Nedlæggelsen af „Københavns Væbning“ frigjorte Fond, som hidrører fra Livjægerkorpsets Kontingentkasse, omtrent 75,000 Kr., maa komme det nu eksisterende „Kongens Livjægerkorps“ til gode. (Indbragt den 7. Januar 1913 af Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds, *Moltesen*).

Den i Andragendet nævnte Kontingentkasse er samlet alene ved Korpsmedlemmernes Bidrag. Af Kassen afholdtes Udgifter til Musikken, Skydeøvelser, Kontorhold o. lign. ved Korpsset. Kontingentet var imidlertid saa højt og Administrationen i Korpsset saa god, at Indtægterne oversteg Udgifterne, og saaledes var der ved Korpssets Nedlæggelse i 1870 af de ydede Bidrag samlet en Kapital af omtrent 75,000 Kr. Det Tilskud, som Staten i Tidens Løb har ydet Korpsset, er for en væsentlig Del